

Predmet C-514/21

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

20. kolovoza 2021.

Sud koji je uputio zahtjev:

Court of Appeal (Irska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

30. srpnja 2021.

Žalitelj:

LU

Druga stranka u postupku:

Minister for Justice and Equality

[omissis]

[Postupovni koraci koji su prethodili odluci Court of Appeal (Žalbeni sud, Irska) da neriješena pitanja uputi Sudu]

[omissis] [Imena pravnih zastupnika stranaka]

COURT OF APPEAL (ŽALBENI SUD)

[omissis] [Nacionalni broj predmeta i sastav vijeća]

**U PREDMETU KOJI SE ODNOSI NA EUROPEAN ARREST WARRANT
ACT 2003 (ZAKON IZ 2003. O EUROPSKOM UHIDBENOM NALOGU)**

(KAKO JE IZMIJENJEN)

IZMEĐU

**MINISTER FOR JUSTICE AND EQUALITY (MINISTAR PRAVOSUĐA I
JEDNAKOSTI, IRSKA)**

[omissis] *Druga stranka u postupku*

I

LU

[omissis] *Žalitelj*

ZAHTJEV ZA PRETHODNU ODLUKU

NA TEMELJU ČLANKA 267.

UGOVORA O FUNKCIONIRANJU EUROPSKE UNIJE

Sud koji je uputio zahtjev

- 1 Ovaj zahtjev upućuje Court of Appeal (Žalbeni sud) [omissis]
[omissis]

Stranke i njihovi zastupnici

- 2 Stranke ovog postupka su sljedeće:

Minister for Justice and Equality (Ministar pravosuđa i jednakosti) (u daljnjem tekstu: ministar), [omissis]

LU (u daljnjem tekstu: žalitelj) [omissis] [Imena pravnih zastupnika stranaka]

Predmet spora u glavnom postupku

- 3 Mađarska zahtijeva predaju žalitelja na temelju europskog uhidbenog naloga (EUN) izdanog 27. srpnja 2017. EUN-om se predaja žalitelja zahtijeva radi izvršenja preostalih 11 mjeseci jednogodišnje kazne zatvora koja mu je izrečena povodom osude za četiri kaznena djela obiteljskog nasilja počinjenog prema svojoj bivšoj supruzi, svojem djetetu i punici, što uključuje napad na bivšu suprugu i protupravno ograničavanje njezine slobode i slobode njihova djeteta. Ta su kaznena djela počinjena u kolovozu 2005. te se u ovoj odluci nazivaju „kaznena djela iz 2005.”
- 4 U dijelu (b) EUN-a su kao relevantne izvršive presude navedene presuda Općinskog suda u Encsiju (Mađarska) (kao prvostupanjskog suda) od 10. listopada 2006. i presuda Županijskog suda za Borsod-Abaúj u Zemplénu (Mađarska) (kao drugostupanjskog suda), od 19. travnja 2007.
- 5 EUN je u nekoliko pogleda bio nejasan te je High Court (Visoki sud, Irska) smatrao potrebnim podnijeti [omissis] nekoliko uzastopnih zahtjeva za dodatne informacije. Iz informacija pruženih povodom tih zahtjeva, kao i informacija u EUN-u, proizlazi sljedeći niz događaja:

- Općinski sud u Encsiju je 10. listopada 2006. žalitelja osudio za kaznena djela iz 2005. nakon suđenja održanog 23. svibnja 2006. i 10. listopada 2006. Žalitelj je prisustvovao tom suđenju.
- Županijski sud za Borsod-Abaúj u Zemplénu je 19. travnja 2007. žalitelja u drugostupanjskom postupku osudio za kaznena djela iz 2005. Žalitelj je uredno pozvan na tu raspravu. Iako nije osobno prisustvovao, zastupao ga je odvjetnik kojeg je izabrao.
- Žalitelju je povodom tih osuda izrečena kazna zatvora u trajanju od jedne godine. Međutim, izvršenje te kazne je uvjetno odgođeno, pri čemu je određeno vrijeme provjeravanja od dvije godine.
- Žalitelj je proveo mjesec dana u istražnom zatvoru (u travnju/svibnju 2006.) te mu je za odslužiti preostalo još najviše 11 mjeseci (čije je služenje uvjetno odgođeno kako je gore navedeno).
- Općinski sud u Encsiju je u prosincu 2010. u prvostupanjskom postupku osudio žalitelja za neplaćanje alimentacije za dijete (u daljnjem tekstu: kazneno djelo neplaćanja alimentacije za dijete). Žalitelj je prisustvovao raspravama održanima 15. studenoga i 13. prosinca 2010., ali nije bio prisutan kada je sud 16. prosinca 2010. donio odluku. Općinski sud u Encsiju žalitelju je izrekao novčanu kaznu. Nije naložio izvršenje kazne koja je žalitelju izrečena za kaznena djela iz 2005. Kazneno djelo neplaćanja alimentacije za dijete počinjeno je 2008. (tijekom vremena provjeravanja primjenjivog na uvjetnu kaznu za kaznena djela iz 2005.).
- Protiv odluke Općinskog suda u Encsiju podnesena je žalba, ali nije jasno tko je to učinio. Žalbeni sud u Miskolcu (Mađarska) je u lipnju 2012. izmijenio kaznu te je – umjesto novčane kazne – žalitelju izrekao kaznu zatvora od pet mjeseci, zabranio mu rad u javnim službama na godinu dana te naložio izvršenje kazne koja je žalitelju izrečena za kaznena djela iz 2005. Žalitelj je pozvan da se pojavi na raspravi pred Žalbenim sudom u Miskolcu, ali poziv nije bio preuzet. Žalitelj nije prisustvovao raspravi, ali mu je sud dodijelio odvjetnika koji je prisustvovao suđenju te potom u ime žalitelja podnio zahtjev za obnovu postupka i zahtjev za pomilovanje.
- Na temelju informacija dostavljenih High Courtu (Visoki sud) ne može se zaključiti na kojoj je točno pravnoj osnovi Žalbeni sud u Miskolcu izdao nalog o izvršenju, a osobito je li donošenje tog naloga bilo obvezno ili fakultativno.
- Mađarska je u rujnu 2012. izdala europski uhidbeni nalog kojim zahtijeva predaju žalitelja radi izvršenja kazni koje su mu izrečene za kaznena djela iz 2005. i kazneno djelo neplaćanja alimentacije za dijete.

- Žalitelj se usprotivio svojoj predaji, a High Court (Visoki sud) je, zbog razloga koje je izložio u svojoj presudi [omissis] od 19. svibnja 2015. (pod nazivom *Minister for Justice and Equality v AB* [2015] IEHC 338), odbio naložiti njegovu predaju.
 - Žalbeni sud u Miskolcu je 28. listopada 2015. uputio Općinski sud u Encsiju da razmotri treba li u odnosu na kaznena djela iz 2005. naložiti obnovu postupka. Žalitelj je pokrenuo postupak u kojem se zahtijevala obnova postupka, ali nije prisustvovao raspravi održanoj pred Žalbenim sudom u Miskolcu.
 - Općinski sud u Encsiju je 24. listopada 2016. odbio zahtjev za obnovu postupka. Žalitelj se nije pojavio pred Općinskim sudom u Encsiju, ali ga je zastupao odvjetnik kojeg je sam imenovao.
 - Žalitelj je podnio žalbu protiv odluke Općinskog suda u Encsiju. Žalbeni sud u Miskolcu je 20. ožujka 2017. razmotrio tu žalbu. Žalitelj se nije pojavio, ali ga je zastupao odvjetnik kojeg je sam imenovao. Postupak je prekinut do 29. ožujka 2017., kada je Žalbeni sud u Miskolcu objavio svoju odluku o odbijanju zahtjeva za obnovu postupka.
 - Zbog te je odluke kazna zatvora koja je žalitelju izrečena povodom njegove osude za kaznena djela iz 2005. - čije je izvršenje Žalbeni sud u Miskolcu naložio u lipnju 2012. - ponovno postala izvršiva prema mađarskom pravu.
 - EUN o kojem je riječ u ovom postupku izdan je 27. srpnja 2017.
- 6 Privremeno je stajalište ovog suda da postupak pred Žalbenim sudom u Miskolcu koji je rezultirao osudom žalitelja za kazneno djelo neplaćanja alimentacije za dijete, izricanje kazne žalitelju za to kazneno djelo i izdavanje naloga za izvršenje, što se dogodilo u odsutnosti žalitelja, nisu u skladu s člankom 6. [Europske konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama] (EKLJP). Na temelju trenutno dostupnih informacija nije moguće zaključiti da se žalitelj odrekao svojeg prava da prisustvuje tom postupku. Slično tomu, ovaj je sud privremenog stajališta i da, ako postupak pred Žalbenim sudom u Miskolcu treba smatrati „*sudjenjem koje je rezultiralo odlukom*” za potrebe predaje u ovom predmetu, zahtjevi iz članka 4.a/članka 45. nisu [omissis] ispunjeni. Stvaran predmet [omissis] ovog žalbenog postupka je pitanje jesu li, načelno, takvi čimbenici relevantni za odluku o predaji. Ako se utvrdi da jesu, mogla bi biti potrebna daljnja ocjena prije donošenja konačnog zaključka o tome treba li se predaja odbiti zbog činjeničnih okolnosti.
- 7 Protiv predaje je izneseno više različitih prigovora, a High Court (Visoki sud) ih je sve odbio. Ovaj je sud u žalbenom postupku već odbio određene prigovore. Za potrebe ovog zahtjeva za prethodnu odluku relevantna su samo dva povezana prigovora:

1. Žalitelj tvrdi da, s obzirom na to da je kazna zatvora koja mu je izrečena za kaznena djela iz 2005. (a u pogledu koje se predaja i zahtijeva) izvršiva isključivo zbog njegove kasnije osude za kazneno djelo neplaćanja alimentacije za dijete, koja je pak dovela do toga da je Žalbeni sud u Miskolcu u lipnju 2012. izdao nalog o izvršenju, postupci koji su doveli do te osude i naloga o izvršenju čine „*suđenje koje je rezultiralo odlukom*” za potrebe članka 4.a stavka 1. Okvirne odluke Vijeća od 13. lipnja 2002. o Europskom uhidbenom nalogu i postupcima predaje između država članica (2002/584/PUP) (u daljnjem tekstu: *Okvirna odluka*), koji je u irsko pravo prenesen člankom 45. Zakona iz 2003. o europskom uhidbenom nalogu. Žalitelj na temelju toga tvrdi da njegovu predaju treba odbiti zato što su navedeni postupci, a osobito postupak pred Žalbenim sudom u Miskolcu koji je rezultirao nalogom o izvršenju, provedeni u njegovoj odsutnosti, pri čemu nije primjenjiv niti jedan od uvjeta predviđenih u članku 4.a stavku 1./članku 45.
 2. Žalitelj tvrdi da su postupak koji je doveo do njegove osude za kazneno djelo neplaćanja alimentacije za dijete i postupak koji je doveo do izdavanja naloga o izvršenju provedeni protivno njegovim [pravima na] pošteno suđenje [omissis] zajamčenima člankom 6. [omissis] EKLJP-a [omissis]. Budući da su postupci provedeni u žaliteljevoj odsutnosti te da je očito da žalitelj u slučaju predaje neće imati pravo na obnovu postupka ili [na] žalbu koja bi mogla rezultirati ukidanjem osude ili naloga o izvršenju, on tvrdi da bi nalažanje njegove predaje na temelju EUN-a činilo „*tešku povredu*” članka 6. EKLJP-a kao i članaka 47. i 48. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (u daljnjem tekstu: *Povelja*) te da, s obzirom na takve okolnosti, članak 37. Zakona iz 2003. o Europskom uhidbenom nalogu nalaže ovom sudu da odbije njegovu predaju.
8. Ministar osporava te tvrdnje. On u pogledu tvrdnji iz točke 1. navodi da iz presude od 22. prosinca 2017., Samet Ardic (C-571/[17] PPU, EU:C:2017:1026) (u daljnjem tekstu: *presuda Ardic*), proizlazi da postupak koji je doveo do osude žalitelja za kazneno djelo neplaćanja alimentacije za dijete ne čini „*suđenje koje je rezultiralo odlukom*” za potrebe članka 4.a/članka 45.; takvo je suđenje bilo ono pred Županijskim sudom za Borsod-Abaúj u Zemplénu koje je rezultiralo odlukom od 19. travnja 2007. Ta odluka u potpunosti ispunjava zahtjeve iz članka 4.a/članka 45., kako je to utvrdio sudac High Courta (Visoki sud). Nalog o izvršenju koji je Žalbeni sud u Miskolcu izdao u lipnju 2012. bio je mjera koja se odnosila na načine izvršenja kazne zatvora te nije utjecala na „*vrstu ili visinu*” kazne zatvora koja je žalitelju prethodno izrečena povodom njegove osude za kaznena djela iz 2005. Kad je riječ o tvrdnji iz točke 2., ministar navodi da postupak koji je doveo do osude žalitelja za kazneno djelo neplaćanja alimentacije za dijete i kasnije izdavanje naloga o izvršenju nisu relevantni za odluku o tome treba li izvršiti EUN ili ne. Čak i ako je članak 6. povrijeđen (a ministar to osporava), za eventualni pravni lijek nadležni su sudovi države izdavanja (a [omissis] ovaj sud treba pretpostaviti da će žalitelju u slučaju njegove predaje biti dostupan djelotvoran pravni lijek) te takva eventualna povreda nije bila toliko teška da opravda odstupanje od općeg pravila iz Okvirne odluke da naloge treba izvršiti.

Relevantne pravne odredbe

Zakon iz 2003. o europskom uhidbenom nalogu (kako je izmijenjen)

- 9 Okvirna odluka u irsko je pravo prenesena Zakonom iz 2003. o Europskom uhidbenom nalogu (kako je izmijenjen) (u daljnjem tekstu: Zakon iz 2003.).
- 10 Člankom 45. Zakona iz 2003. iskorištena je mogućnost koju državama članicama pruža članak 4.a. U njemu je propisano da „[o]soba [...] neće biti predana na temelju ovog zakona ako se nije osobno pojavila u postupku u kojem je osuđena ili joj je izrečena mjera oduzimanja slobode u pogledu čega je izdan europski uhidbeni nalog, osim ako su u europskom uhidbenom nalogu navedeni elementi iz podtočaka 2., 3. i 4. točke (d) obrasca iz Priloga Okvirnoj odluci, kako je izmijenjena Okvirnom odlukom Vijeća 2009/299/PUP”. Točke 3.1.a, 3.1.b, 3.2. i 3.3. odgovaraju točkama (a) do (d) članka 4.a stavka 1. (članak 45. u cijelosti je izložen u Prilogu ovoj odluci kojom se upućuje zahtjev za prethodnu odluku).
- 11 Članak 37. stavak 1. Zakona iz 2003. propisuje (među ostalim):
- „Osoba neće biti predana na temelju ovog zakona ako:
- (a) njezina predaja ne bi bila spojiva s državnim obvezama na temelju (i) Konvencije ili (ii) protokolâ uz Konvenciju”

Povelja

- 12 Članak 47. stavak 2. Povelje propisuje:
- „Svatko ima pravo da zakonom prethodno ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično, javno i u razumnom roku ispita njegov slučaj. Svatko ima mogućnost biti savjetovan, branjen i zastupan.”
- 13 Članak 48. stavak 2. propisuje:
- „Zajamčeno je poštovanje prava na obranu svakog optuženika.”

Okvirna odluka

- 14 Uvodna izjava 12. Okvirne odluke predviđa (među ostalim) da ta odluka „poštuje temeljna prava i načela priznata u članku 6. Ugovora o Europskoj uniji, koja se odražavaju i u Povelji o temeljnim pravima Europske unije, a posebno u njezinu poglavlju VI.”
- 15 Članak 4.a Okvirne odluke (dodan člankom 2. Okvirne odluke 2009/299/PUP) propisuje:
- „Pravosudno tijelo izvršenja može također odbiti izvršiti europski uhidbeni nalog izdan radi izvršenja kazne zatvora ili mjere oduzimanja slobode ako se osoba nije osobno pojavila na suđenju koje je rezultiralo odlukom, osim

ako se u europskom uhidbenom nalogu navodi da je osoba u skladu s dodatnim postupovnim zahtjevima utvrđenima u nacionalnom pravu države članice izdavanja:

(a) pravovremeno:

i. bila osobno pozvana te time obaviještena o predviđenom datumu i mjestu suđenja koje je rezultiralo odlukom, ili je na drugi način stvarno primila službenu obavijest o predviđenom datumu i mjestu suđenja tako da se nedvojbeno utvrdilo da je osoba bila upoznata s predviđenim suđenjem

i

ii. bila obaviještena da se odluka može donijeti u slučaju njezinog nepojavljivanja na suđenju;

ili

(b) bila upoznata s predviđenim suđenjem i ovlastila je pravnog zastupnika, kojeg je imenovala dotična osoba ili država, da je brani tijekom suđenja te ju je taj zastupnik uistinu branio tijekom suđenja.

(c) nakon dostave odluke i nakon što je izričito obaviještena o pravu na obnovu postupka ili žalbu, pri čemu ta osoba ima pravo sudjelovati te se mogu preispitati ključne činjenice predmeta zajedno s novim dokazima, što može dovesti do ukidanja početne odluke:

i. izričito izjavila da ne osporava odluku;

ili

ii. nije zahtijevala obnovu postupka niti podnijela žalbu u primjenjivom roku;

ili

(d) joj odluka nije osobno dostavljena, nego:

i. će joj biti osobno dostavljena bez odgode nakon predaje te će biti izričito obaviještena o svojem pravu na obnovu postupka ili žalbu, pri čemu ta osoba ima pravo sudjelovati te se mogu preispitati ključne činjenice predmeta zajedno s novim dokazima, što može dovesti do ukidanja početne odluke;

i

ii. bit će obaviještena o roku u kojem mora zahtijevati obnovu postupka ili podnijeti žalbu, kako se navodi u odgovarajućem europskom uhidbenom nalogu.”

Relevantna sudska praksa

- 16 Sud je članak 4.a razmatrao u presudi Ardic. U njoj je utvrdio da, u slučaju u kojem je neka osoba proglašena krivom za kazneno djelo te joj je izrečena kazna zatvora čije je izvršenje naknadno djelomično uvjetovano, pojam „*sudjenje koje je rezultiralo odlukom*” treba, za potrebe članka 4.a, „*tumačiti na način da se on ne odnosi na naknadni postupak opoziva te uvjetne odgode izvršenja zbog povrede navedenih obveza tijekom trajanja provjeravanja, ako se odlukom o opozivu donesenom u tom postupku ne mijenja ni vrsta ni visina prvotno izrečene kazne*”
- 17 Irski sudovi su više puta razmatrali test za ocjenjivanje treba li predaju odbiti iz razloga što bi se ona protivila članku 6. EKLJP-a ili Povelji. U sudskoj se praksi naglašava da se za odbijanje predaje mora doseći visok prag. Supreme Court (Vrhovni sud, Irska) je u presudi *Minister for Justice v Stapleton* [2007] IESC 30, [2008] 1 IR 669, naveo da se „*sudovi države članice izvršenja, kada odlučuju hoće li naložiti predaju, moraju voditi pretpostavkom da će sudovi države članice izdavanja, sukladno članku 6. stavku 1. Ugovora o Europskoj uniji, poštovati [...] ljudska prava i temeljne slobode*” (t. 70.). Supreme Court (Vrhovni sud) je u predmetu *Minister for Justice and Equality v Celmer* [2019] IESC 80, [2020] 1ILRM 121 – u kojem se protivljenje predaji prvenstveno oslanjalo na članak 47. i članak 48. stavak 2. Povelje – test opravdanosti predaje utemeljio na pitanju hoće li se u slučaju predaje tražene osobe povrijediti „*bit njezina prava na pošteno suđenje*”. Supreme Court (Vrhovni sud) taj je test izveo iz presude velikog vijeća Suda EU-a od 25. srpnja 2018., L. M. (C-216/18PPU, EU:C:2018:586).
- 18 U sudskoj praksi Europskog suda za ljudska prava naglašava se ukorijenjena i temeljna narav pravila prema kojem suđenje i osuda u odsutnosti nisu mogući, osim ako postoji pravo na obnovu postupka: *Stoichkov protiv Bugarske*, (9808/02) 44 EHRR 14, *Sejdovic protiv Italije* (56581/00, 2006.) i *Othman protiv Ujedinjene Kraljevine* (8139/09) (2012.) 55 EHRR 1. Dužnost ugovornih stranaka da optuženiku za kazneno djelo zajamče pravo da bude prisutan u sudnici – bilo u izvornom ili u obnovljenom postupku – „*jedan je od bitnih zahtjeva članka 6.*” (Sejdovic, t. 84.). ESLJP je u presudi *Othman* istaknuo da „*iz ustaljene sudske prakse Suda proizlazi da odluka o protjerivanju ili izručenju iznimno može biti problematična iz perspektive [članka] 6. ako je bjegunac bio žrtva ili je bio izložen opasnosti od očitog uskraćivanja pravde u zemlji koja zahtijeva njegovu predaju*” (t. 258.). U toj je presudi dalje istaknuto da je ESLJP naveo da „*određeni oblici nepoštenosti mogu činiti očito uskraćivanje pravde*”, uključujući „*osudu u odsutnosti bez mogućnosti da se kasnije donese nova meritorna odluka o optužbi*” (t. 259.).
- 19 Prema irskom pravu, „*[n]išta nije jasnije od načela da za potrebe ostvarivanja prava zajamčenih člankom 38. stavkom 1. Ustava, koji zabranjuje da se kaznena suđenja provode ,protivno zakonom predviđenim pravilima’, osoba optužena za kazneno djelo mora znati kada i gdje će joj se suditi*” (*O’ Brien v Coughlan* [2016] IESC 4, [2018] 2 IR 270, t. [6.] [omissis]). Pravo optuženika da prisustvuje postupku koji je protiv njega pokrenut te da ga prati opisano je kao „*temeljno*

ustavno pravo optuženika koje je svaki sud dužan štititi i osigurati” (sudac F. Murphy u presudi *Lawlor v Hogan* [1993] ILRM 606, t. 610.). To pravo obuhvaća i rasprave na kojima se izriče kazna kao i rasprave na kojima može doći do aktivacije ili izvršenja uvjetne kazne. Međutim, pravo na prisustvovanje suđenju nije apsolutno te se može isključiti u određenim ograničenim okolnostima.

- 20 Naposljetku, žalitelj se u prilog svojoj tvrdnji o primjenjivosti članka 6. EKLJP-a na odluke o izvršenju uvjetnih kazni u određenim okolnostima poziva na još dvije odluke Europskog suda za ljudska prava, *Bohmer protiv Njemačke* (37568/97) (3. listopada 2002.) i *El Kaada protiv Njemačke* (2130/10) (12. studenoga 2015.). ESLJP je u obje te odluke zaključio da je pretpostavka nedužnosti predviđena u članku 6. stavku 2. EKLJP-a povrijeđena u okolnostima u kojima su uvjetne kazne aktivirane zbog činjenice da je dotična osoba počinila novo kazneno djelo, a to je utvrđeno prije konačnog utvrđenja krivnje u suđenju sukladnom članku 6.

Razlozi za upućivanje zahtjeva za prethodnu odluku

- 21 Ovaj je sud donio podrobnu presudu u ovom postupku (pod oznakom [2021] IECA [omissis]2]10) i u još jednom žalbenom postupku koji otvara slična pitanja te u kojem je odlučio uputiti zahtjev za prethodnu odluku (*Minister for Justice & Equality v Szamota* [2021] IECA 109). U tim su presudama, a osobito u presudi *Szamota*, podrobno izloženi razlozi zbog kojih ovaj sud smatra da mu je prethodna odluka potrebna da bi riješio žalbene postupke koji se pred njim vode. Primjerci tih presuda priloženi su ovoj odluci kao **Dodatak 1. i Dodatak 2.**
- 22 Činjenično stanje ovog predmeta u nekoliko se pogleda razlikuje od činjeničnog stanja u predmetu *Ardic*. Za razliku od predmeta *Ardic*, okidač za izvršenje kazne zatvora koja je žalitelju izrečena za kaznena djela iz 2005. (koje je, za razliku od situacije u predmetu *Ardic*, otpočeta u cijelosti uvjetno odgođeno) bila je njegova kasnija osuda za kazneno djelo neplaćanja alimentacije za dijete. Čini se da je ta osuda imala ključnu ulogu u aktivaciji žalitelju ranije izrečene zatvorske kazne čije je izvršenje bilo uvjetno odgođeno. Dodatna razlika je činjenica da žalitelj, za razliku od *S. Ardica*, u slučaju predaje neće imati pravo da naknadno bude saslušan. On je već zatražio obnovu postupka u pogledu kaznenog djela neplaćanja alimentacije za dijete, ali mu je zahtjev bio odbijen.
- 23 Unatoč tomu, može se tvrditi da je nalog o izvršenju koji je izdao Žalbeni sud u Miskolcu bio tek „*odluka u vezi s izvršenjem ili primjenom ranije izrečene kazne oduzimanja slobode*” te da ni ta odluka ni osuda žalitelja za kazneno djelo neplaćanja alimentacije za dijete nije imala za cilj ili posljedicu izmjenu vrste ili visine kazne zatvora koja mu je izrečena za kaznena djela iz 2005. Iako odluka o aktivaciji ranije uvjetno odgođene kazne očito ima značajne posljedice za dotičnu osobu, u presudi *Ardic* je utvrđeno da takva odluka nema za posljedicu izmjenu vrste ili visine kazne. Može se tvrditi da iz toga proizlazi da točna vrsta odluke kojom je kazna aktivirana – bilo da je riječ o odluci o opozivu uvjetnog otpusta donesenoj zbog kršenja uvjeta tog otpusta, o kakvoj je bila riječ u predmetu *Ardic*,

ili o odluci da se kazna koja je ranije uvjetno odgođena aktivira povodom nove kaznene osude, o kakvoj je riječ u ovom predmetu - nije relevantna.

- 24 Istovremeno, ovaj sud smatra da su okolnosti ovog predmeta mnogo uže povezane s člankom 6. EKLJP-a (te člankom 47. i člankom 48. stavkom 2. Povelje) nego što su to bile okolnosti predmeta Ardic. Kazna zatvora za kaznena djela iz 2005. izvršiva je samo zato što je žalitelj, u odsutnosti, osuđen te mu je izrečena kazna za kazneno djelo neplaćanja alimentacije za dijete. U suprotnom ne bi postojala izvršiva kazna zatvora u pogledu koje bi se mogla zahtijevati predaja na temelju EUN-a. S obzirom na to, žalitelj ističe da irski sudovi, baš kao što ne bi priznali niti uvažili osudu za kazneno djelo neplaćanja alimentacije za dijete donesenu u odsutnosti kao takvu (zbog odredbi članka 4.a/članka 45.), tu osudu ne bi trebali priznati niti uvažiti ni za potrebe njegove predaje za kaznena djela iz 2005.
- 25 Pod pretpostavkom da bi se članku 4.a/članku 45. protivila predaja žalitelja radi izvršenja kazne koja mu je izrečena za kazneno djelo neplaćanja alimentacije za dijete, ne bi imalo smisla [omissis] [ako bi] ga se moglo predati radi izvršenja kazne koja mu je izrečena za kaznena djela iz 2005., s obzirom na to da je ta kazna izvršiva samo zahvaljujući [omissis] istoj u odsutnosti donesenoj osudi.
- 26 Prema mišljenju ovog suda, sudska praksa ESLJP-a koja se razmatrala u predmetu Ardic, kao što je odluka Boulois protiv Lu[omissis]ksemburga, baš se i ne dotiče ove problematike. Predmet Boulois nije se odnosio na aktivaciju uvjetno odgođene kazne povodom nove osude. Umjesto toga, odnosio se na odluke o privremenom izlasku iz zatvora, uvjetnom otpustu i premještanju u drugi zatvor koje je donijela uprava jednog zatvora u Luksemburgu. U ovom predmetu pak [omissis] nema sumnje da je članak 6. bio primjenjiv na žaliteljevo suđenje, osudu i izricanje kazne za kazneno djelo neplaćanja alimentacije za dijete. Kako je već istaknuto, čini se da je ta presuda bila ključna za potrebe izvršenja uvjetne kazne zatvora koja je žalitelju izrečena za kaznena djela iz 2005. Ta je osuda zapravo aktivirala izvršenje kazne.
- 27 S obzirom na te okolnosti, ovom se sudu čini da bi se moglo tvrditi da je nalog o izvršenju koji je izdao Žalbeni sud u Miskolcu tako usko povezan s osudom za kazneno djelo neplaćanja alimentacije za dijete da povreda članka 6. stavka 1. koja obilježava tu osudu nužno obilježava i taj nalog o izvršenju. Moglo bi se smatrati da odluke ESLJP-a u predmetima Bohmer protiv Njemačke i El Kaada protiv Njemačke podupiru takvu tvrdnju. U suprotnosti s presudom Boulois i drugom sudskom praksom na koju se upućuje u presudi Ardic, te su se odluke odnosile na izvršenje uvjetne kazne povodom počinjenja novog kaznenog djela. Iako je činjenično stanje u predmetima Bohmer i El Kaada razlikovalo u smislu da su sudovi naloge o izvršenju izdali na temelju utvrđenja krivnje koje se nije temeljilo na pravomoćnoj osudi u kaznenom postupku – što je činilo povredu članka 6. stavka 2. EKLJP-a – baš kao što su odluke o izvršenju u predmetima Bohmer i El Kaada bile pravno nevaljane iz razloga što su se obje temeljile na utvrđenju krivnje koje se protivilo članku 6. stavku 2. EKLJP-a, [u] žaliteljevu je slučaju nalog o izvršenju [omissis] pravno nevaljan iz razloga što se temeljio na

utvrđenju krivnje – osudi za kazneno djelo neplaćanja alimentacije za dijete – koje se protivilo članku 6. stavku 1. EKLJP-a. Moglo bi se tvrditi da je u potonjem slučaju, koliko i u prvonavedenom, zbog „*novog kaznenog djela*” nametnuta „*nepogodnost [...] ekvivalentna sankciji*” – opoziv uvjetne odgode kazne zatvora izrečene povodom prvotne osude (Bohmer, t. 66.).

- 28 Odluke Bohmer i El Kaada stoga je moguće tumačiti na način da podupiru šire načelo prema kojem, ako se uvjetna kazna ima izvršiti zbog počinjenja novog kaznenog djela, odluka o izvršenju mora se temeljiti na utvrđenju krivnje koje je u skladu s člankom 6. EKLJP-a.
- 29 Kada je riječ o težini eventualne povrede u ovom predmetu, sudska praksa ESLJP-a upućuje na to da osuda osobe u odsutnosti, bez mogućnosti ishođenja nove meritorne odluke o optužbi, načelno može činiti „*očito uskraćivanje pravde*” te [omissis] se stoga to pitanje može „*iznimno*” pojaviti s obzirom na članak 6. u vezi s odlukom o protjerivanju (ili predaji). Taj zaključak odražava sam članak 4.a – on izričito ovlašćuje sudove država izvršenja da odbiju predaju ako je „*sudjenje koje je rezultiralo odlukom*” (kako se taj izraz tumači) provedeno u odsutnosti u okolnostima koje čine povredu članka 6. stavka 1. Osude u odsutnosti s pravom se smatraju ozbiljnom stvari koja se tiče ključnih normi kaznenog pravosuđa i temeljnih prava te koja, načelno, može opravdati primjenu ekstremne mjere odbijanja predaje. Valja istaknuti da u slučajevima obuhvaćenima člankom 4.a država izvršenja nije obvezna ispravljanje eventualnih povreda članka 6. prepustiti sudovima države izdavanja.
- 30 Kada je riječ o području primjene članka 4.a stavka 1. Okvirne odluke, ovom se sudu čini da se može tvrditi da, u okolnostima poput onih koje su ovdje opisane, istinsko osiguravanje prava koja tražena osoba ima na temelju članka 6. (i članaka 47. i 48. Povelje, koji su ovdje relevantni jer je sustav EUN-ova tvorevina prava Unije) zahtijeva da se izraz „*sudjenje koje je rezultiralo odlukom*” tumači na način da obuhvaća kasniji kazneni postupak koji je rezultirao osudom koja je imala ključnu ulogu u izvršenju ranije uvjetno odgođene kazne, a u vezi s kojom se predaja zahtijeva.
- 31 Iako bi takvo tumačenje proširilo kategoriju relevantne „*odluke*” u smislu članka 4.a stavka 1., može se tvrditi da ono ne bi negativno utjecalo na mehanizam europskog uhiđenog naloga niti umanjilo njegovu učinkovitost s obzirom na to da su države članice ionako već obvezne poštovati članak 6. stavak 1. EKLJP-a u svojim kaznenim postupcima. Stoga, kada se uvjetna kazna aktivira kasnijom osudom, ne čini se pretjeranim od države izdavanja tražiti da utvrdi da je tražena osoba prisustvovala suđenju koje je rezultiralo tom osudom (i, gdje je to relevantno, raspravi na kojoj je izrečena kazna) ili, ako ona nije bila prisutna, da su njezina prava na temelju članka 6. na drugi način poštovana.
- 32 S obzirom na okolnosti, ovaj sud ne može valjano zaključiti da presuda Ardic nedvosmisleno isključuje prihvaćanje prigovora na predaju koje je žalitelj istaknuo te smatra prikladnim, u vidu svojih dvojbi te uzimajući u obzir temeljnu

važnost dotične problematike, kao i potrebu za jasnoćom i sigurnosti u pogledu opsega obveza države izdavanja odnosno države izvršenja u tom kontekstu, Sudu uputiti zahtjev za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a.

Prethodna pitanja

- 33 Ovaj sud upućuje sljedeća pitanja. Ovisno o odgovoru na prvo pitanje, na naredna pitanja možda neće biti potrebno odgovoriti.

1.(a) Ako se predaja tražene osobe zahtijeva radi izvršenja kazne zatvora koja je prvotno uvjetno odgođena, ali čije je izvršenje naknadno naloženo zbog kasnije osude tražene osobe za novo kazneno djelo, a taj je nalog izdao sud koji je osudio i kaznio traženu osobu za to novo kazneno djelo, jesu li postupci koji su doveli do te kasnije osude odnosno do naloga o izvršenju dio „suđenja koje je rezultiralo odlukom” za potrebe članka 4.a stavka 1. Okvirne odluke Vijeća 2002/584/PUP?

(b) Je li za odgovor na pitanje 1.(a) relevantna okolnost je li sud koji je izdao nalog o izvršenju bio pravno obavezan ili pak samo ovlašten izdati ga?

2. U okolnostima opisanima u prvom pitanju, je li pravosudno tijelo izvršenja ovlašteno ispitati jesu li postupci koji su doveli do kasnije osude odnosno naloga o izvršenju, koja su oba provedena u odsutnosti tražene osobe, provedeni u skladu s člankom 6. Europske konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama, a osobito je li odsutnost tražene osobe činila povredu njezinih prava obrane i/ili njezina prava na pošteno suđenje?

3.(a) U okolnostima opisanima u prvom pitanju, ako pravosudno tijelo izvršenja utvrdi da postupci koji su doveli do kasnije osude odnosno naloga o izvršenju nisu provedeni u skladu s člankom 6. Europske konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama, a osobito da je neprisustvovanje tražene osobe tim postupcima predstavljalo povredu njezinih prava obrane i/ili njezina prava na pošteno suđenje, je li pravosudno tijelo izvršenja ovlašteno i/ili obvezno (a) odbiti predaju tražene osobe iz razloga što bi njezina predaja bila protivna članku 6. Konvencije i/ili članku 47. i članku 48. stavku 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i/ili (b) od pravosudnog tijela izdavanja zahtijevati, kao uvjet predaje, da pruži jamstvo da će tražena osoba nakon predaje imati pravo, u pogledu osude koja je dovela do donošenja naloga u izvršenju, na obnovu postupka ili pokretanje žalbenog postupka u kojem će imati pravo sudjelovati te u kojem će se moći meritorno preispitati predmet zajedno s novim dokazima, što bi moglo dovesti do ukidanja početne odluke?

(b) Za potrebe pitanja 3.(a), je li mjerodavan kriterij bi li predaja tražene osobe povrijedila bit njezinih temeljnih prava iz članka 6. Konvencije i/ili članka 47. i članka 48. stavka 2. Povelje te, ako jest, je li činjenica da su postupci koji su doveli do kasnije osude odnosno naloga o izvršenju provedeni u odsutnosti tražene osobe, a da ona u slučaju predaje neće imati pravo na obnovu postupka ili žalbu, dovoljna da pravosudnom tijelu izvršenja omogući donošenje zaključka da bi se predajom povrijedila bit tih prava?

Završna [razmatranja]

- 34 Žalbeni se postupak prekida dok Sud EU-a ne donese odluku o izloženim pitanjima. S obzirom na činjenicu da je žalitelj trenutno na slobodi temeljem plaćene jamčevine, ovaj sud ne smatra prikladnim tražiti da se o ovom zahtjevu za prethodnu odluku odluči u hitnom ili ubrzanom postupku.

[omissis] [Potpisi sudaca]

PRILOG - ČLANAK 45. ZAKONA IZ 2003.

[omissis] Osoba neće biti predana na temelju ovog zakona [omissis] osim u slučaju europskog uhiđenog naloga, kada su u njemu navedeni elementi koji se zahtijevaju u podtočakama 2., 3. i 4. točke (d) obrasca uhiđenog naloga iz Priloga Okvirnoj odluci [omissis], kako je prikazan u tablici iz ovog članka.

TABLICA

(d) Navedite je li se osoba osobno pojavila na suđenju koje je rezultiralo odlukom:

1. ☐ Da, osoba se osobno pojavila na suđenju koje je rezultiralo odlukom.
2. ☐ Ne, osoba se nije osobno pojavila na suđenju koje je rezultiralo odlukom.
3. Ako ste označili polje pod točkom 2., molimo potvrdite postojanje jednog od sljedećeg:
 - ☐ 3.1.a osoba je bila osobno pozvana ... (dan/mjesec/godina) i time obaviještena o predviđenom datumu i mjestu suđenja koje je rezultiralo odlukom te je bila obaviještena da se odluka može donijeti u slučaju njezinog nepojavljivanja na suđenju;

ILI

- ☐ 3.1.b osoba nije bila osobno pozvana, nego je na neki drugi način stvarno primila službenu obavijest o predviđenom datumu i mjestu suđenja koje je rezultiralo odlukom, tako da se nedvojbeno utvrdilo da je osoba bila upoznata s predviđenim suđenjem i obaviještena da se odluka može donijeti u slučaju njezinog nepojavljivanja na suđenju;

ILI

- ☐ 3.2. osoba je bila upoznata s predviđenim suđenjem i ovlastila je pravnog zastupnika, kojeg je imenovala dotična osoba ili država, da je brani tijekom suđenja te ju je taj zastupnik uistinu branio tijekom suđenja;

ILI

- ☐ 3.3. odluka je dostavljena osobi ... (dan/mjesec/godina) te je ona izričito obaviještena o pravu na obnovu postupka ili žalbu, pri čemu ta osoba ima pravo sudjelovati te se mogu preispitati ključne činjenice predmeta zajedno s novim dokazima, što može dovesti do ukidanja početne odluke, i
- ☐ osoba je izričito izjavila da ne osporava tu odluku,

ILI

- ☐ osoba nije zahtijevala obnovu postupka niti podnijela žalbu u primjenjivom roku;

ILI

- ☐ 3.4. osobi nije osobno dostavljena odluka, ali
 - će joj ta odluka biti osobno dostavljena bez odgode nakon predaje, i
 - prilikom dostave odluke osoba će biti izričito obaviještena o pravu na obnovu postupka ili žalbu, pri čemu ta osoba ima pravo sudjelovati te se mogu preispitati ključne činjenice predmeta zajedno s novim dokazima, što može dovesti do ukidanja početne odluke, i
 - osoba će biti obaviještena o roku u kojem mora zahtijevati obnovu postupka ili podnijeti žalbu, koji iznosi ... dana.
4. Ako ste označili polje pod gornjim točkama 3.1.b, 3.2. ili 3.3., molimo navedite informacije o tome kako je ispunjen dotični uvjet.”